

Henry Gregory Adams

Samo Kristus je pot

Kot sin rimokatoliških staršev sem bil rojen v Wolseleyu, provinca Saskačevan, Kanada in vzgojen strogo v njihovem prepričanju. Že od zgodnje mladosti sem poskušal biti dober, vendar sem vedno znova padel v greh. Kot mnogo ljudi, sem bil tudi jaz na poti, ki vodi v pekel. Rečeno mi je bilo, da bi se kot menih in duhovnik laže uprl grehu in se bolj zavedal odrešenja. Ker sem iskreno iskal odrešitev, sem vstopil v benediktanski red z bazilijevi pravili, kjer sem prejel dolgo črno oblečilo, dobil meniško ime »sveti Hilarij veliki« in izrekel zaobljube. Kot menih so me med študijem imenovali »brat Hilarij«, po posvečenju v duhovnika pa »oče Hilarij«.

Samotrpinčenje

Brezpogojno sem želel služiti Gospodu Jezusu Kristusu in mislil, da to lahko uresničim z meniškimi življenjem. Izpolnjeval sem vsako najmanjšo samostansko pravilo. Vsako sredo in petek zvečer sem se bičal, včasih je bil moj hrbet ves krvav; kesanje sem vadil tako, da sem poljubil tla; pogosto sem svojo borno hrano užil kleče ali se ji popolnoma odpovedal. Preizkusil sem mnogo vaj za kesanje, saj sem resno iskal odrešenje. Rečeno mi je bilo, da si tako lahko prislužim nebesa. Nisem vedel, da Božja beseda pravi: *« Z milostjo ste namreč odrešeni po veri, in to ni iz vas, ampak je Božji dar. 9 Niste odrešeni iz del, da se ne bi kdo hvalil (Ef 2, 8-9).*

Naposled duhovnik

Po dolgoletnem študiju in fizičnem delu v samostanu sem bil posvečen v duhovnika. Odslej sem bil odgovoren za 5 župnij v Lamontu v Alberti. Vsak dan sem bral mašo, spovedoval, molil rožni venec k Mariji, častil veliko svetnikov, bral predpisane molitve in izpolnjeval vaje za kesanje mojega meniškega reda še bolj goreče kot prej. Vendar vse to ni zadovoljilo moje nemirne duše. Zabredel sem v še večji obup kot v času mladosti, ampak Kristus je zvesto skrbel zame.

Božja knjiga in moja cerkev

V času mojega študija za duhovnika sem imel na razpolago med drugimi knjigami tri biblijske komentarje, Biblije pa ne. Po posvečenju v duhovnika sem spoznal rimokatoliško izdajo Biblije, pri čemer pa sem naletel na vrstice, ki so moji veri in delu popolnoma nasprotovale. Če je v Bibliji nekaj pisalo tako in tako, je moja cerkev trdila ravno nasprotno. Kdo je imel prav, rimska cerkev ali Bog? Končno sem verjel Božji besedi.

Samostansko življenje in zakramenti, ki jih predpisala rimokatoliška cerkev, mi niso pomagali, da bi Jezusa spoznal osebno in našel odrešenje. Po dvanajstih letih in pol sem pobegnil iz samostana kot izgubljeni grešnik, brez miru v duši. V meni je bila samo narava »starega človeka, ki je pokvarjen in poln varljivih poželenj«.

Potreboval sem novo naravo, novo srce. Biblija govori o obnovi mišljenja in o obleki novega človeka, ki je ustvarjen po Bogu v resnični pravičnosti in svetosti. *».....če ste ga le poslušali in se dali o njem poučiti, kakor je resnica v Jezusu. Treba je, da odložite starega človeka, kakor je živel doslej in ki ga uničujejo blodna poželenja, da se prenovite v duhu svojega uma in oblečete novega človeka, ki je po*

Bogu ustvarjen v pravičnosti in svetosti resnice.» (Ef 4,21-24). To se lahko zgodi le, če se človek na novo rodi po svetem duhu, samo po veri v Jezusa Kristusa in ne po monotonem ponavljanju molitev, spokornih vaj, žrtev in dobrih del. »Jezus je odgovoril in mu rekel: »Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi od zgoraj, ne more videti Božjega kraljestva. » (Jn 3,3) Odgovorila sta mu: »Veruj v Gospoda Jezusa in rešen boš ti in tvoja hiša!« (Apd 16,31).

Zaupanje samo v Jezusa Kristusa

Popolnoma mi je postalo jasno, da zakramenti, ki si jih je izmislila moja cerkev in moja lastna dobra dela, odrešenje ne koristijo.

Nasprotno, vodijo v neko lažno sigurnost. Kmalu sem dojel v veri, da je Kristus umrl zame, ker sebe ne morem rešiti. Poln zaupanja sem od njega pričakoval rešitev moje duše. Ko sem priznal svoje grehe, se odvrnil od njih in – v trdni veri, da je On na križu plačal vso kazen za moje grehe - povabil Kristusa v svoje srce in vedel, da so moji grehi ne le odpuščeni, ampak tudi pozabljeni in da sem opravičen pred Bogom. *»saj so vsi grešili in so brez Božje slave (Rim 3,23). Plačilo za greh je namreč smrt; Božji milostni dar pa je večno življenje v Kristusu Jezusu, našem Gospodu (Rim 6,23). Jezusova kri me očisti vse grehov. Če pa hodimo v luči, kakor je v luči on sam, smo med seboj v občestvu in kri njegovega Sina Jezusa nas očisti vsakega greha.» (1 Jn 1,7).* Sedaj imam mir Božji. *»Ker smo torej opravičeni iz vere, živimo v miru z Bogom po našem Gospodu Jezusu Kristusu,« (Rim 5,1).*

Kaj bi ti rad povedal

Prijatelj, če poskušaš doseči nebesa po svojih prizadevanjih, ti moram poudariti, da odrešenje ne pride po delih, »da se ne bi kdo hvalil.«Nebes si nikoli ne moremo prislužiti. Samo Kristus je pot in odgovor. *»Bog je namreč samo eden. Samo eden je tudi srednik med Bogom in ljudmi, človek Kristus Jezus, on, ki je sam sebe dal v odkupnino za vse, pričevanje ob svojem času (1 Tim 2,5-6).*

Pridi zdaj k njemu, kakršen si in priznaj svoje grehe. Prosi ga za odpuščanje in pridi k njemu kot edinemu zveličarju in gospodu. Ker je on omogočil tvoje odrešenje, mu lahko zaupaš svoj večni blagor.

Sedaj te kliče: *» Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek (Mt 11,28).*

Potem se lahko veseliš skupaj z menoj, da si našel rešitelja, živega Kristusa.

Od svoje spreobrnitve je bil Henry Gregory Adams aktiven evangelist in branilec vere. V Oshawi, Kanada, je vodil evangelijsko misijonsko delo. V začetku leta 2001 ga je Gospod poklical k sebi.